

ههركه سېك بمرېت و هېچ هاوبه شى بۆ خواى گه وره پريار نه دايتت ؛ ده چيته به هه شته وه، وههركه سېك هاوبه شى بۆ خواى گه وره پريار دايتت ؛ ده چيته دۆزه خه وه

له جابره وه -ره زاي خواى لييتت- ده لييتت: پياويك هات بۆ لاي پيغه مبه ر- صلى الله عليه وسلم- ووتى: ئه ي پيغه مبه رى خودا، ئه و دوو شته مسوگه ره كامانه ن؟ ئه وپش فه رمووى: «ههركه سېك بمرېت و هېچ هاوبه شى بۆ خواى گه وره پريار نه دايتت ؛ ده چيته به هه شته وه، وههركه سېك هاوبه شى بۆ خواى گه وره پريار دايتت ؛ ده چيته دۆزه خه وه».

[سه حيج - راست] [(مسلم) ريبوايه تى كردوه]

پياويك پرسيارى له پيغه مبه ر- صلى الله عليه وسلم- كرد سه باره ت به ئه و دوو شته ي: كه يه كنيكان چوونه به هه شته واجب ده كات، وئه وى تريان چوونه دۆزه خ واجب ده كات؟ ئه وپش صلى الله عليه وسلم- وه لامي دايه وه : ئه و شته ي ده يته هۆى چوونه به هه شته ئه وه يه مرؤف بمرېت له كاتيكدا به ته نها خواى گه وره ي په رستيتت و هېچ هاوبه شى بۆ پريار نه دايتت، وئه و شته ي چوونه دۆزه خ واجب ده كات ئه وه يه مرؤف بمرېت له كاتيكدا هاوبه شى بۆ خوا پريار دايتت، كه سېك يان شتيكى كردوه به هاوبه ش و هاوتا بۆ خواى گه وره له خودا به تى -په رستراوتتى- يان په روه ردگار تى يان ناو و سيفه ته كانى.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/65008>

